

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2006 r. — SNIA przeciwko Komisji

(Sprawa T-194/06)

(2006/C 212/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SNIA S.p.A. (Przedstawiciele: adwokaci Alberto Santa Maria i Claudi Biscaretti di Rufia)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran, w zakresie w jakim nakłada ona na SNIA S.p.A., jako adresata tej decyzji, solidarnie z Caffaro S.r.l. grzywnę w wysokości 1,078 mln euro;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie to ta sama decyzja co w sprawie T-185/06 L'Air Liquide przeciwko Komisji.

Podkreśla się w tym względzie, że w decyzji tej pozwana twierdzi, że w czasie zaistnienia spornych faktów spółka Industrie Chimiche Caffaro S.p.A. (zwana dalej „ICC”) była zależna — z punktu widzenia procesu decyzyjnego — nie tylko od Caffaro S.p.A., spółki notowanej na włoskiej giełdzie, która kontroluje ICC w 100 %, ale również od skarżącej, większościowego akcjonariusza spółki Caffaro S.p.A., posiadającej od 53 % do 59 % jej kapitału. Głównie z powodu tego pośredniego powiązania skarżąca jest uważana za odpowiedzialną solidarnie za naruszenie, które Komisja zarzuca spółce Caffaro S.r.l.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi, że:

- Komisja nie wykazała istnienia stosunku zależności między SNIA a ICC w spornym okresie. Komisja nie wykazała również istnienia, w tym samym okresie, stosunku zależności między Caffaro S.p.A. a ICC;
- jeśli chodzi o znaczenie połączenia Caffaro S.p.A. ze SNIA dla celów stwierdzenia decydującego wpływu SNIA, Komisja nie uwzględniła okoliczności, że połączenie w drodze włączenia spółki Caffaro S.p.A. do SNIA S.p.A. (podobnie jak zmiana firmy spółki ICC na Caffaro S.p.A., obecnie Caffaro S.r.l.) nastąpiło w 2000 r., tj. rok po

wyjsciu z rynku środków wybielających, oraz że — jak wspomniano powyżej — decydujący wpływ Caffaro S.p.A. na ICC w rozpatrywanym okresie nie został w żaden sposób wykazany przez Komisję;

- za podnoszone naruszenie jest odpowiedzialna jedynie ICC (obecnie Caffaro S.r.l.), która zresztą nie przestała istnieć prawnie, lecz zmieniła po prostu swoją nazwę. Z drugiej strony, gdyby uznać, że spółka Caffaro S.p.A. jest odpowiedzialna za podnoszone naruszenie, następcą prawnym tej spółki jest Caffaro S.r.l. a nie SNIA.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2006 r. — Solvay Solexis przeciwko Komisji

(Sprawa T-195/06)

(2006/C 212/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Solvay Solexis S.p.A. (Przedstawiciele: adwokaci Tommaso Salonicco i Gian Luca Zampa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji, w szczególności art. 1, 2 i 3, oraz w konsekwencji obniżenie sankcji nałożonej na Solvax;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z całkowitą lub częściową zapłatą sankcji lub ustanowieniem gwarancji bankowej.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie to ta sama decyzja co w sprawie T-185/06 L'Air Liquide przeciwko Komisji. W decyzji tej stwierdzono, że Solvax jest odpowiedzialna solidarnie z Edison S.p.A. za grzywnę w wysokości 25,619 mln euro. U źródeł odpowiedzialności skarżącej leży wyłącznie zachowanie spółki Ausimont S.p.A., która w momencie zaistnienia spornych faktów była całkowicie kontrolowana przez spółkę Edison.